

СІК. М. Гоголь «Шинель». Тема «маленької людини». Образ столиці (як чужого й ворожого для людини простору)

I. Міні-проект – дослідження: «маленька людина» – це витвір соціуму чи природи

III. Віртуальна екскурсія «Вулицями столиці з Башмачкіним» (робота з текстом)

«... кто побойчее, несётся в театр; кто на улицы ... кто на вечер ... кто идёт просто к своему брату ... всё стремится развлечься ...»

«... пустынные улицы, которые даже и днём не так веселы...»
«... нигде ни души» «... перерывалась улица бесконечной площадью с едва видимыми на другой стороне её домами ...»

II. Дефініція понять

Столиця – місто, в якому сконцентровані інститути управління державою.

Петербург («місто із каменю», за європейськими зразками) – столиця Російської імперії; на момент перебування Гоголя, налічувала до півтораєста тисяч жителів. Це, переважно, чиновники та інфраструктура, що їх обслуговує – багато німецьких майстрових і гувернанток. Чиновництво організовувалося в кар'єрну піраміду. Поряд з цим, Петербург – це центр науки і культури, але не для «маленької людини».

Управляти – запобігати потенційним конфліктам між людьми, громадянами, групами людей.

Конфлікти – протиріччя матеріальні, соціальні, культурні, етнічні та ін.

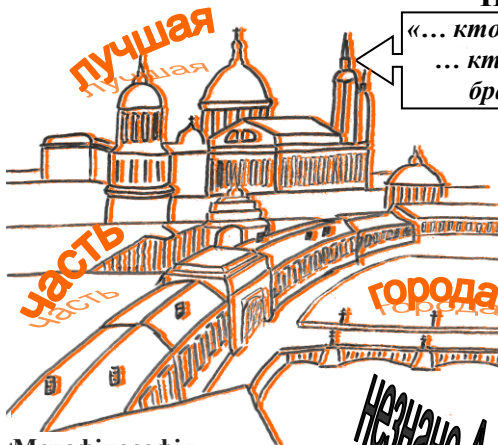
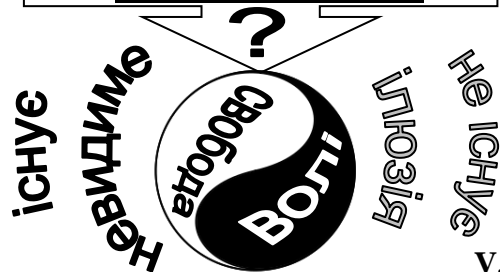
IV. Філософські діалоги – рольова гра (робота в групах)

«маленька людина» – це витвір

соціуму чи природи

інтерференція кольорів
біле, невидиме світло

Метафілософія

(від грецьких слів *μετά* — «за межами», та *філософія* — любов до мудрості) — теорія, що досліджує функцію і призначення філософії, філософія філософії.

диспозиція метафілософів

Особистість – дуальна

Людина – це істота метафізична, крім тіла має душу. Людина здатна керувати мозком, перетворювати ідеалістичні об'єкти в реальні. Людина в будь-якій діяльності знаходить місце творчості, в усе вкладає душу. Людина руйнує антигуманні культурно-соціальні традиції суспільства.

Передчущання немовляти

«... он заплакал и сделал такую гримасу, как будто бы предчувствовал ...»

Віртуальний світ творчості

«... в этом переписывании ... виделся ... приятный мир ... буквы ... фавориты ... в лице его ... всякую букву»; «... видел на всём ... выписанные строки ...»

Прояв душі

«... зато он питался духовно...»; «... как будто бы он женился...»; «... подруга жизни ... шинель ...»

Совість як основа гуманності (привид – муки совісті)

«Один из департаментских чиновников видел своими глазами мертвеца ... Акакия Акакиевича»

Незнає Акакієм Акакієвичем
занапастило Башмачкина

Філософія нейронауки — міждисциплінарна галузь знань на межі нейронауки та філософії, що намагається витлумачити нейронаукові методи та результати досліджень, використовуючи концепції, методи філософії.

диспозиція нейрофілософів

Особистість – ілюзія

Людина – це істота, якою керує мозок, нейронні зв'язки. Із можливих варіантів людина вибирає той, що комфортний її нервовій системі. Життєдіяльність конкретної людини запрограмована біологією. Культурно-соціальні традиції суспільства руйнують конкретно взятую людину.

Спадковість

«... видно, его такая судьба ... Отец был Акакием, так пусть и сын будет Акакием»; «низенького роста ...»

Освіта не змінює фізіологію

«... как много в человеке бесчеловечья ... скрыто в утончённой, образованной светскости ...»

Запрограмованість

«Нет, лучше дайте я перепису что-нибудь»

Страх як основа поведінки

«... чувствовал ... как сняли ... шинель, дали ему пенка коленом ...»

V. Д/з. П. Ч. Представити в інфографіці «Ніс» Гоголя.